Bibel och Bekännelse

Nr 4 2017 – årgång 31. Lutherska Bekännelsekyrkans tidning

St Augustingymnasiet i Grimma, platsen för CELCs nionde världskonferens 29 juni-2 juli. Här var Paul Gerhardt elev på 1620-talet. Den nuvarande byggnaden är dock från 1828. T.v. Klosterkyrkan som endast har väggarna kvar. Här firades söndagens gudstjänst. Byggnaderna speglar sig i floden Mulde.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE
Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året.
Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Ola Österbacka, Ingela Lindmark Edvardsen.
Layout: Kjell Petter Bakken.

Redaktionens adress:
Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net
Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: bordinerlandsson@gmail.com
Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se
Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.
Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.
Överföring till LBK 9960 4202273365

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

För körledaren. En psalm av David.

2 Jag väntade och väntade på HERREN,
och han böjde sig till mig
och hörde mitt rop.

3 Han drog mig upp
ur fördärvets grop,
upp ur den djupa dyn.
Han ställde mina fötter på klippan
och gjorde mina steg fasta,

4 han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud.
Många ska se det och frukta
och förtrösta på HERREN.

5 Salig är den som har HERREN
till sin trygghet
och inte vänder sig till de stolta,
de som viker av till lögn.

6 HERRE min Gud,
många är undren du gjort
och tankarna du tänkt för oss.
Inget kan liknas vid dig.
Jag vill förkunna
och berätta om dem,
de är fler än man kan räkna.

7 Slaktoffer och matoffer
vill du inte ha
– du har öppnat mina öron –
brännoffer och syndoffer
begär du inte.

8 Därför säger jag:
"Se, jag kommer,
i bokrullen står det skrivet
om mig.

9 Att göra din vilja, min Gud,
är min glädje.
Din lag är i mitt hjärta."

10 Jag förkunnar glädjebudet
om rättfärdighet
i den stora församlingen,
jag sluter inte mina läppar.
Du, HERRE, vet det.

11 Jag döljer inte din rättfärdighet
i mitt hjärta,
jag talar om din trofasthet
och din frälsning.
Jag gömmer inte
din nåd och din sanning
för den stora församlingen.

12 Du, HERRE, tar inte
din barmhärtighet ifrån mig.
Din nåd och din sanning
ska alltid bevara mig,

13 för jag är omgiven av
otaliga onda ting.
Mina synder har hunnit ifatt mig,
jag orkar inte se dem.
De är fler än håren på mitt huvud.
Mitt mod sviker mig.

14 Var nådig, HERRE, och rädda
mig!
HERRE, skynda till min hjälp!

15 Låt alla som vill ta mitt liv
möta skam och vanära,
låt dem som önskar mig ont
vika tillbaka och skämmas.

16 Låt dem häpna av skam,
de som säger till mig:
"Haha, haha!"

17 Låt alla som söker dig
få jubla och glädjas i dig,
låt dem som älskar din frälsning
alltid säga: "HERREN är stor!"

18 Jag är betryckt och fattig,
men Herren tänker på mig.
Du är min hjälp och befriare.
Min Gud, dröj inte!

Psalm 40

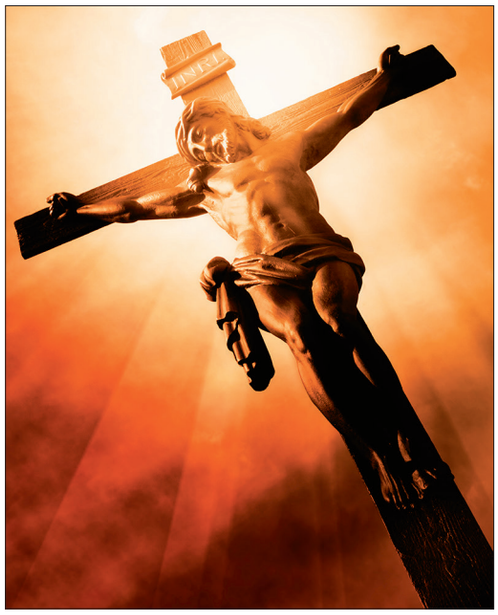

© DEPOSITPHOTOS

I stället för mig

Paulus säger inte att Kristus blivit en förbannelse för sin egen skull utan *i vårt ställe* (Gal 3:13). Det ligger alltså tonvikt på orden *i vårt ställe.* För Kristus är oskyldig då det är fråga om honom själv. Alltså borde han inte ha hängts upp på trä. Men eftersom varje rövare enligt lagen skulle korsfästas var också Kristus själv enligt Mose lag skyldig att korsfästas. Han iklädde sig en syndares och rövares person, och inte en endas utan alla syndares och rövares. För vi är syndare och rövare och därför värda död och evig fördömelse.

Men Kristus tog på sig all vår synd och dog för den på korset. Därför måste han bli en rövare som Jesaja säger (Jes 53:12): *Han räknades bland förbrytare*. - - -

Johannes Döparen kallar honom Guds lamm (Joh 1:29). Själv är han visserligen oskyldig, eftersom han är Guds rena och obesmittade lamm. Men då han bär världens synder byts hans oskuld mot hela världens synder och skuld. *Alla de synder som jag, du och vi alla gjort och kommer att göra är Kristi egna synder, alldeles som om han själv hade gjort dem.* Kort sagt, vår synd måste bli Kristi egen synd eller också måste vi förgås till evig tid. - - -

Men om han verkligen är Guds lamm som tar bort världens synd, som blivit en förbannelse för vår skull och klätts i våra synder, då blir det en nödvändig följd att vi inte genom vår kärlek kan rättfärdiggöras och ta bort synderna. För Gud har inte lagt våra synder på oss utan på Kristus, sin Son. Om de tas bort genom honom kan de inte tas bort genom oss. Detta intygar hela Skriften. Samma sak bekänner och ber vi i trosbekännelsen då vi säger: Jag tror på Jesus Kristus, Guds Son, som lidit, korsfästs och dött för vår skull.

Detta är den ljuvligaste av alla läror och den är överflödande av tröst. Den lär att Gud har ofattbar och översvallande barmhärtighet och kärlek till oss. Den betyder: Den barmhärtige Fadern såg oss förtryckas av lagen och hållas under förbannelsen utan möjlighet att befrias från dem. Då sände han sin Son i världen, lade alla människors alla synder på honom och sade till honom: Var Petrus, förnekaren, var Paulus, förföljaren, hädaren och våldsverkaren, var David, äktenskapsbrytaren, var syndaren som åt äpplet i paradiset, var rövaren på korset. Med ett ord: var i din person alla människor som gjort alla människors synder och se sedan till att du betalar och gör rätt för dem!

Då kommer lagen och säger: Jag finner att denne syndare tar på sig alla människors synder och jag ser ingen synd någon annanstans än hos honom. Alltså ska han dö på korset.

Så angriper lagen honom och dödar honom. Då det skett är hela världen renad och försonad från alla synder. Därför är den också befriad från döden och från allt ont.

Men sedan synden och döden röjts ur vägen genom denna enda människa skulle Gud inte se något annat än bara renhet och rättfärdighet i hela världen, särskilt om världen trodde. Och även om vissa rester av synd blev kvar skulle Gud

ändå inte märka dem för solen Kristus. - - -

Som jag ofta sagt gäller det alltså att noga lära sig lärostycket om rättfärdiggörelsen. För i den innefattas alla andra trons artiklar. Om den bevaras, bevaras också de övriga. Då vi därför lär att människan blir rättfärdiggjord genom Kristus, att Kristus övervunnit synd, död och evig förbannelse, vittnar vi samtidigt om att han till sin natur är Gud. - - -

Så gjorde Kristus ett saligt byte med oss då han tog på sig vår syndiga person och gav oss sin oskyldiga och segrande person. Iklädda denna person befrias vi från lagens förbannelse, eftersom Kristus själv frivilligt blivit en förbannelse i vårt ställe. - - -

Om man vänder sig till förnuftet och ögonen, kommer man till ett annat resultat. Då ser man mycket anstötligt hos de fromma. Man ser att de inte sällan faller, att de syndar, är svaga i tron och förfaller till vrede, avund och andra onda begär. Alltså är kyrkan inte helig?

Jag förnekar riktigheten i den slutsatsen. Om jag ser på mig själv eller på min nästa är den inte helig och kommer aldrig att bli det. Men om jag ser på Kristus, som försonar och renar kyrkan, är den hel och hållen helig. För han har tagit bort hela världens synder. - - -

I den kristna erfarenheten finns både lagens och nådens tid. Lagens tid är den när lagen plågar och bedrövar mig och driver mig till syndakännedom, ja, ökar synden. Det är lagens rätta bruk som den kristne får känna av så länge han lever. Så hade Paulus fått *en tagg i köttet, en ängel från Satan som ska slå mig så att jag inte förhäver mig* (2 Kor 12:7).

Gärna skulle han i varje ögonblick velat känna glädje i samvetet, fröjd i hjärtat och en försmak av det eviga livet. Han skulle också gärna ha varit utan all oro i anden. Därför önskade han att denna prövning skulle tas ifrån honom. Men det skedde inte utan att han fick höra av Herren: *Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet* (2 Kor 12:9).

Nådens tid däremot är när hjärtat på nytt upprättas genom löftet om Guds oförtjänta barmhärtighet och säger: *Varför så bedrövad, min själ, varför så orolig i mig?* (Ps 42:6). Ser du ingenting annat än lag, synd, skräck, sorg, förtvivlan, död, helvete och djävul? Finns det inte också nåd, syndaförlåtelse, rättfärdighet, tröst, glädje, frid, liv, himmel? Finns inte Gud och Kristus? Min själ, sluta att oroa mig! Vad betyder lag, synd och allt ont mot detta?

Hoppas på Gud, som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom till korsets död för dina synder!

(Ur Luthers Stora Galaterbrevskommentar i anslutning till Gal 3:13 och 3:27)

Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen. Uppför er väl bland hedningarna, så att de som anklagar er för att vara onda ser era goda gärningar och prisar Gud den dag han besöker dem.
(1 Pet 2:11-12)

Käre Jesus, jag vet att du vill att jag ska leva i harmoni med orden när jag sjunger om din nåd. Ge mig insikt så jag ser när onda begär rasar mot min själ. Hjälp mig att kämpa emot så jag inte ger efter och lever självisk som resten av världen. Jag hör inte hemma på den här planeten. Men jag är där du vill att jag ska vara, på besök som en nådens och sanningens pilgrim. Jag ser i nyheterna hur du och de som tillhör dig blir kritiserade och jag vill göra allt jag kan för att tala om för dem hur fel de har. Hjälp mig leva med hög moral, i osjälvisk kärlek utan att döma. Jag vill klart och tydligt visa att ett liv som behagar Gud också innebär att välsigna människor, inte att anklaga dem. Jag vill att hedningar ska bli utmanade av vad de ser i mitt liv när de dömer dig och oss som tillhör dig. Jag vill att de ska se dig när de ser mig. Jesus, kom och lev genom din kyrka. Amen.

Pastor Don Patterson

Samtal med Gud

Bönen är hjärtats samtal med Gud. Det är egentligen ofattbart att Gud låter oss få komma inför honom precis som barn kommer till sin mamma och pappa för att tala om vad de behöver och önskar.

När Mose bad att få se Herrens härlighet fick han svaret: ”Mitt ansikte kan du inte få se, för ingen människa kan se mig och leva.” Men då Jesus levde på jorden som människa fick hans lärjungar, och också hans fiender, möta honom ansikte mot ansikte. Jesus är Gud. Gud har uppenbarat sig i Jesus. Men vi då? Jo, vi har fått se honom i Ordet, i Bibeln som berättar om honom.

Det är synden som gör att vi inte kan möta Gud och se honom i ansiktet. Men Jesus tog våra synder på sig och led och dog i vårt ställe på korset. I dopet klädde han på oss allt det som han är. Därför säger han på många ställen att vi får be i hans namn. Då kommer vi inte sådana vi är egentligen, utan då kommer vi som om det skulle vara Jesus själv som kommer inför Gud. Gud tar gärna emot Jesus och han tar också emot oss då vi kommer i Jesu namn.

Varför ska vi be?

1. Vi ber *för att Gud vill det*. I Luk 11 lär Jesus sina lärjungar be Fader vår. Det har han säkert lärt dem flera gånger och kanske inte alltid riktigt med samma ord. Han berättar en liknelse om en som kommer till sin vän mitt i natten och ber om att få låna bröd, för han har fått gäster och har inget att ställa fram. Och fast vännen först nekar så lånar han ut ändå, för att den som ber är så oförskämt djärv, som SFB 2015 översätter. Och så lovar Jesus: *Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er.*
2. Vi ber för att *vi behöver be*. Bönen är trons frukt. Där tron finns, där finns bönen. Bönen är som att andas. Vi kan inte låta bli att andas om vi vill leva. Då vi har sett i Guds ord hur stora välgärningar han har gjort mot oss är det omöjligt att låta bli att reagera. Vi svarar Gud genom att vända oss till honom och tala med honom. Vi gör det genom att tacka, men också genom att berätta för honom hur vi har det och vad vi önskar. Bönen är den kristnes kraftkälla.
3. Vi ber för att *Gud har lovat höra oss*. I Ps 50:15 (”Guds telefonnummer”, han svarar alltid på det numret): *Ropa till mig på nödens dag. Jag ska rädda dig och du ska ära mig.*
   Det här ska vi komma tillbaka till lite senare.
4. Gud påminner om *tryggheten* att vila i Guds hand och ger oss den *fullkomliga glädjen*.
   Fil 4:6f: *Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önskningar genom bön och åkallan med tacksägelse. Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och tankar i Kristus Jesus.*
   Och i sitt avskedstal säger Jesus, Joh 15:7,11: *Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det. … Detta har jag sagt er för att er glädje ska bli fullkomlig.*
5. Ett sammanfattande syfte är att vi ska tacka och ära Gud. Gud vill inte höra våra böner för att vi själva ska få njuta och gotta oss i människors ära, utan för att han ska äras. Men när han blir ärad då kommer också vår glädje att bli fullkomlig. Det är det rätta perspektivet på livet.

Hur och när ska vi be?

1. Joh 16:23f: *Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det ska han ge er. Hittills har ni inte bett om något i mitt namn. Be och ni ska få, så att er glädje blir fullkomlig.*
   Joh 14:13f: *Och vad ni än ber om i mitt namn ska jag göra, för att Fadern ska bli förhärligad i Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, ska jag göra det*.
   En som bad i Jesu namn utan att han använde det som en formel var Daniel. I Dan 9:18 får vi modellen: *För det är inte på grund av vår rättfärdighet utan på grund av din stora barmhärtighet som vi kommer inför dig med våra böner*.
2. Vi ska be *i vår kammare*. När Jesus ville be gick han ofta undan. Han ville vara ensam. Stillhet inför Gud är viktig. Vi behöver en stilla stund för oss själva varje dag, gärna innan vi börjar dagen tillsammans med familjen eller går till jobbet. Och vi behöver också den stilla stunden innan vi lägger oss på kvällen. Men vi behöver också andakten och bönen tillsammans i våra hem, med familjen.
3. *Förbönen*. Jesus bad för sig själv i Getsemane, men han bad mest för sina lärjungar. Han bad för dem och för oss. Så ska också vi be för varandra.
   Här kan vi också tänka på att Jesus själv är vår förebedjare. I Joh 17 ber han för sina lärjungar och för alla som genom deras ord kommer till tro på honom, alltså också för oss.
4. Jesus bad tillsammans med sina lärjungar. Men det står ingenstans att han bad tillsammans

med fariseerna och översteprästerna. *Bönen är en gemenskap*, som uttrycker en gemensam tro. Därför ber vi inte tillsammans med hedningar eller med dem som har en annan tro än vi. Bönen är ett uttryck för den gemenskap som vi har med den treenige Guden och med hans folk. Vår gudstjänst är en plats där bönen är en viktig del.

5. Hur går det om vi är så sjuka eller så gamla att vi inte orkar be? Också det har Gud ordnat för att ge oss trygghet. Också när vi är i ett sådant läge att vi inte förmår be själva kan bönen nå Gud. I Rom 8:26f står det: *Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord. Och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill*.

Vad får vi be om?

1. Det enkla svaret är: *allt*. Men det finns ändå undantag. Vi får inte be emot Guds vilja. I 2 Kor 6:14 står det: *Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? Vilken samstämmighet har Kristus med Beliar? Eller vad kan den som tror dela med den som inte tror?*

   Vi ser här att vi inte får be om välsignelse över en falsk gudstjänst. På samma sätt är det också förbjudet att be Gud om hjälp att bryta mot hans bud.
2. Det som vi helt säkert får be om är *andliga välsignelser*, för det vill Gud ge oss. Luk 11:13:*Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom?*
3. Vi vet inte vad som är Guds vilja i jordiska ting, sådant som han inte har gett befallningar om eller förbjudit. Vi får då lägga fram alla våra önskningar, men tillfoga: *Ske din vilja*. Den bönen är en sammanfattning av alla goda böner.
4. Summering: Vi behöver inte tillfoga *Ske din vilja* när vi ber enligt Guds vilja så som han har uttryckt den i sitt Ord. Och vi får inte be *Ske din vilja* om vi ber om sådant som han har förbjudit i sina bud. Men i allt annat ska vi lämna avgörandet åt Gud. Då kommer vi till den svåraste frågan:

Hör Gud alla böner?

Ett lätt och kort svar är, grundat på klara bibelord: Ja, när vi ber i Jesu namn.

I praktiken får vi ändå dela in svaren i tre delar:

Ja: Gud vill ge oss det som tjänar hans rike, som ger honom äran, och som kan ge oss den fullkomliga glädjen i att vara Guds barn.

Nej: Gud ger oss inte det som inte är bra för oss, fast vi själva skulle tycka det. Gud vet bättre.

Vänta: Vi vet inte när det är lämpligt för Gud att ge oss svar på våra böner. Ibland är vi otåliga och vill ha svar genast. Också fast vi ber och ber i åratal kanske Gud inte verkar svara. Det är aldrig onödigt att be, och vi lär oss av Jesu undervisning att vi ska ha tålamod och fortsätta att be. Bl.a. av den liknelsen jag redan nämnde i Luk 11.

Vi har också en viktig undervisning i Luk 18, om änkan och domaren. Den liknelsen berättade Jesus för sina lärjungar *för att visa att de alltid ska be utan att tröttna*. Han talar om en änka som kom till en domare gång på gång och bönade och bad att han skulle skaffa henne rätt. Och domaren var en dålig domare. Han varken fruktade Gud eller hade respekt för människor, så det var sämsta tänkbara läge. Men ändå, säger Jesus, ska han till sist ge änkan rätt, för annars ”pinar hon till slut livet ur mig med sitt springande”.

Och så fortsätter Jesus (v 7): *Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda som ropar till honom dag och natt?*

Men sedan klagar han (v 8): *Men ska Människosonen finna tron på jorden när han kommer?*

Det är inte Gud det är fel på. Felet finns nog hos oss. Vi har så liten tro.

Hur ska vi då få mera tro? Jo, genom att vara nära Jesus. Genom att flitigt lyssna till honom i hans Ord och vara med i gemenskapen där hans ord predikas och där vi samlas i bön, och vara med honom i ständig bön i vårt dagliga arbete.

Vi ska påminna varandra om alla rika löften om bönhörelse som Jesus har gett oss. Vi har, utom dem vi redan har tagit del av, också ett starkt ställe i Jak 5:16: *Den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan*.

Jakob motiverar det här med Elias bön att det inte skulle regna, och då regnade det inte. Sedan bad han att det skulle regna, och så gjorde det det. Och Jakob anvisar oss också att vi ska be för dem som är sjuka, och ger oss en konkret föreskrift hur det ska göras. Det ska vi också ta till oss och följa.

Låt oss till sist lyssna till Herrens ord genom aposteln Paulus i Ef 3:20–21:

Han som kan göra långt mycket mer än allt vi ber om eller tänker oss genom den kraft som verkar i oss, hans är äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla generationer i evigheters evighet. Amen.

Ola Österbacka

Martin Luther
I ORD OCH BILD
DEL 4

Munken och nunnan gifter sig

År 1525 gifte sig Katharina von Bora och Martin Luther och flyttade in i det gamla augustinerklostret i Wittenberg. Katharina organiserade hushållet, förvaltade pengarna och en bondgård, bedrev ett bryggeri och arrenderade en fiskodling. Martin Luther kallade henne gärna för ”min herr Käthe” – ett uttryck för att hon ansågs som chef i huset.

Fredrik den Vise 1463-1525, kurfurste i Sachsen från 1486

Till Fredriks historiska förtjänst hör att han skyddade Martin Luther inför hotet om en kätteridom från Rom om han inte återkallade sin skrifter. Han säkrade bl a den fredlöse Luther fri lejd till riksdagen i Worms 1521 och lät föra honom till Wartburg undan en säker död. Med sin stilla gärning i bakgrunden bidrog Fredrik till att reformationen kunde spridas. Under bondekrigen var han motståndare till att bönderna dödades. Han ansåg att böndernas krav skulle uppfyllas. Fredrik den Vise dog 1525 och efterträddes av sin bror Johan den Ståndaktige.

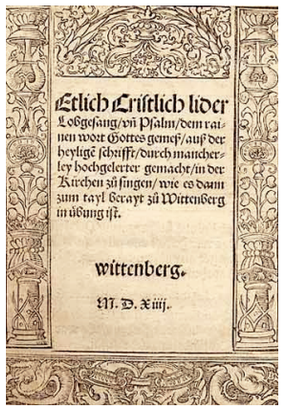
Etlich Cristlich lider
Lobgesang/vñ Psalm/dem rainen wort Gottes gemeß/auß der heyligē schrifft/durch mancherley hochgelerter gemacht/in der Kirchen zů singen/ wie es dann zum tayl Gesayt zů Wittenberg in übung ist.

wittenberg.

M. D. Xiiij.

Vid reformationen stod Luther inför den praktiska utmaningen att förse församlingarna med ett gudstjänstliv i enlighet med den nyfunna tron. Han tog sig verket an bland annat genom att skriva psalmer, vilket skedde på folkspråk, i detta fall tyska. Psalmerna blev ett sätt att förmedla evangeliet.

Den mest kända psalmen av Luther är ”Vår Gud är oss en väldig borg”. Luther skattade musiken mycket högt och skrev: ”Näst efter teologin tillmäter jag musiken det högsta värdet och den största hedern.” Han skrev sammanlagt 42 psalmer av vilka många sjungs ännu idag.

Bilden ovan är från religionssamtalen i Marburg 1-4 oktober 1529. Huvudaktörer vid detta möte var Martin Luther och den schweiziske reformaton Ulrich Zwingli. Detta möte visade sig få avgörande betydelse inte bara för det teologiska landskapet, utan också för det politiska. Lantgreven Filip av Hessen ville se en enad front mellan reformrörelserna. Denna önskan blev inte uppfylld emedan Luther och Zwingli inte kom överens i nattvardsfrågan. Zwingli ändrade instiftelseorden från ”detta är” till ”detta betecknar”. Detta gick inte Luther med på utan skrev på bordsduken ”detta är”, dvs det är Kristi kropp och blod som vi får i nattvarden.

Ingvar Adriansson

En vecka på Hjälmargården 2017

Vår familj hade förmånen att bo i vår husvagn under en hel vecka på Hjälmargården i år. Mina döttrar Josefin och Emilia deltog på ungdomslägret under måndag till onsdag och på onsdagskvällen började familjelägret.

Det är något speciellt med läger. Förväntningar, komma bort ett tag, träffa nya vänner, ha kul, lära sig nytt, få minnen. Vi har varit med på familjelägret på Hjälmargården i många år. Det är som att gå in i en bubbla. Vi är där och bara njuter. Njuter av att få träffa våra vänliga, varma kristna vänner och av att få undervisning i Guds ord på med säkerhet en av Sveriges mest natursköna platser. Även om någon regnskur kan komma så spricker det alltid upp och vi kan bada, spela bangolf, fika i Kaffestugan och strosa längs Hjälmarens strand. Hur kan det komma sig att varje kväll bjuder på så vackra solnedgångar på Hjälmargården?

Vi sladdade in på Hjälmargården lagom till ungdomarnas första lektion med Don Patterson på måndagen. Vi släppte av tjejerna och parkerade vår husvagn med en fantastisk utsikt över Hjälmaren. På Hjälmargården kan man bo i stuga, enkel- eller dubbelrum, friggebod eller lillstuga, tält eller husvagn. Vår gamla husvagn håller än så vi tog den.

Vi vuxna höll oss mest undan under måndag - onsdag under ungdomslägret. Don och Mary Patterson höll i stor del av undervisningen och den var mycket uppskattad.

Vi såg knappt till tjejerna förutom de fåtalet timmar som de sträckte ut sig i sängen om natten. Det är härliga ljud, det där slamrandet när de kommer in i husvagnen mitt i natten. Vi skulle kunna vara irriterade för att vi blir väckta men jag ler för jag vet att de är trötta och mycket lyckliga. Även om familjelägret startade på torsdagen så fortsatte ungdomsträffarna med lägereld och frågelåda på kvällarna hela veckan. Vi fick alltså njuta av slamret mitt i natten och vi fick le hela veckan.

Som tonårsförälder så är det något helt annat att vara på Hjälmargården med tjejernas sena nätter än sena nätter på hemmaplan i Åkersberga. Hemma är jag orolig. Orolig för alkohol, droger och andra frestelser. På Hjälmargården kan jag slappna av och vara helt trygg. De behöver ingen sluttid för kvällens lekar, lägereld mm. Jag vet att de har det bra och är trygga hela tiden. Det finns ingen alkohol, inga droger, inga sexuella trakasserier. De blir istället stärkta i sig själva att de är högt älskade av Gud, vår Herre. De blir stärkta av att få träffa ungdomar som är i samma situation som de själva. De är till vardags kristna i en värld full av kamrater som inte accepterar dem som de är, i en värld där de är ensamma som kristna. Hjälmargårdens ungdomsläger är, liksom

årets övriga ungdomsläger, otroligt värdefullt! Stort tack till vår Herre! Tack även till Peter Öman och alla andra som gör det möjligt.

Temat för undervisningen på familjelägret var den lutherska reformationen som firar 500-års jubileum 2017. Vi fick del av flera föredrag om Luther med rubriker som: Luthers liv, Luthers katekeser, Rättfärdiggörelsen genom tron, Luther om lag och evangelium, Nåden allena, tron allena, skriften allena. Vi fick även praktisk undervisning i "Att vittna om Kristus" och "Föräldrar och barn i Guds rike" av Don Patterson. Alla föredrag finns på hemsidan (http://www.bekannelse.se/media/alla-inspelningar/). Där finns också de fina morgon- och kvällsandakterna samt musikgudstjänsten.

Att vittna om Jesus är inte alltid så lätt. Vi blir ifrågasatta och utsatta. Hjälmargårdens sommarläger ger oss ny kraft, styrka och mod genom Guds Ord och fin gemenskap.

Kom till honom, den levande stenen, förkastad av människor men utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap som ska bära fram andliga offer som Gud tar emot med glädje genom Jesus Kristus. (1 Pet 2:4-5)

Magdalena Stare

Jesus kallar människofiskare

En gång stod Jesus vid Gennesarets sjö, och folket trängde sig inpå honom för att få höra Guds ord. Då såg han två båtar ligga vid stranden. De som fiskade hade lämnat dem och höll på att skölja näten. Jesus steg i en av båtarna, den som tillhörde Simon, och bad honom lägga ut lite från land. Sedan satte han sig och undervisade folket från båten.

När han hade slutat tala, sade han till Simon: "Gå ut på djupet och lägg ut era nät till fångst." Simon svarade: "Mästare, vi har arbetat hela natten och inte fått något. Men på ditt ord ska jag lägga ut näten." De gjorde så, och de fick så mycket fisk att näten höll på att brista. Då vinkade de åt sina vänner i den andra båten att komma och hjälpa dem. Och de kom och fyllde båda båtarna så att de var nära att sjunka.

När Simon Petrus såg detta, föll han ner vid Jesu knän och sade: "Gå bort från mig, Herre! Jag är en syndig människa." Han och alla som var med honom hade gripits av bävan inför fångsten de hade fått, även Jakob och Johannes, Sebedeus söner som fiskade i lag med Simon.

Men Jesus sade till Simon: ”Var inte rädd. Från och med nu ska du fånga människor.” Då drog de upp båtarna på land, lämnade allt och följde honom. (Luk 5:1-11)

Vad är det som är så roligt med att fiska? För en del kan det ju verka rätt tråkigt att bara stå där och vänta och vänta på att få napp. Ja, och tänk om man inte skulle få någon fisk alls? Har man inte då kastat bort sin tid?

I vår text möter vi Jesus som kallar Simon Petrus, Jakob och Johannes till att vara människofiskare. Vad ska en människofiskare göra?

Jesus sa till Petrus: *Gå ut på djupet och lägg ut era nät till fångst.* Sedan gav Jesus dem en övernaturligt stor fångst, så att näten höll på att brista och båda båtarna var nära att sjunka. Vad som händer här i början av texten illustrerar vad som kommer att hända. De hade tidigare fiskat fiskar, men nu skulle de kallas till att fiska människor.

Gud använder oss som tjänare, ja, som verktyg, i sitt rike. Allt han ber oss göra är att troget gå ut på djupet, dag efter dag, och lägga ut våra nät till fångst. En fiskare lägger ut sina nät i hopp om att fånga fiskar. En Jesu lärjunge förkunnar evangelium i hopp om att människor ska komma till tro. En fiskare vet inte om eller hur mycket han kommer att få. Det vet inte en människofiskare heller.

Hade inte Jesus bett dem lägga ut på djupet hade de inte gjort det. *Vi har arbetat hela natten och inte fått något.* Vi märker att yrkesfiskaren Petrus bemötte Jesu befallning med pessimism. Men så sa han *på ditt ord ska jag lägga ut näten*, och sedan fick de så mycket fisk att näten höll på att brista.

Vi har i vår svaghet så lätt att börja tänka att evangelisation beror på oss, på våra ansträngningar och på att vi väljer de rätta orden. Men hur skulle det se ut om det berodde på oss? Ja, ifall fångsten skulle bero på oss måste vi konstatera att inte en enda av oss skulle vara här i kväll. Som Jesaja skrev: *Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg.* (Jes 53:6) Och vi måste alla säga som Petrus: *Jag är en syndig människa*.

Men tack gode Gud för att han har vänt oss om från våra egna vägar, gjort oss levande och samlat oss här. Fångsten beror inte på oss. För våra nät ska vara Guds levande Ord. Vi gör rätt i att betrakta vad Jesaja skriver om Guds Ord. Lägg märke till vad Ordet åstadkommer. Så här skriver Jesaja: *Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag har sänt det till.* (Jes 55:11-12) Det är Ordet som verkar och utför vad Gud vill.

Lovad vare Gud att han har gett oss sitt ord! Vi har ett gudomligt verktyg som har kraft att föda människor på nytt. Det bör skänka oss tröst och drivkraft att fortsätta vara trogna vittnen. Vad vi har att göra är att gå ut på djupet och lägga ut våra nät till fångst. Det här gäller både pastorer och lekmän, både vuxna och barn, både män och kvinnor. Alla Jesu lärjungar har detta uppdrag gemensamt. Vi har alla fått uppdraget att vittna om vår Frälsare för alla människor vi möter.

Om du är som jag har du kanske ställt dig frågan genom åren: ”Hur ska jag få en större iver att evangelisera?” Ifall du känner en oro för att du inte evangeliserar tillräckligt så är detta i själva verket ett gott tecken. Det visar att den helige Ande verkar i dig. Det visar att din tro är en levande tro. Men vi kan ändå ställa denna viktiga fråga: hur ska du och jag få en större iver att vittna? Det är samma sak som att fråga: ”hur får man en växt att växa och blomma?”. Den behöver solljus och vatten.

Vad behöver vi som kristna? Vi behöver Guds Ord, andlig näring. *Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som går ut från Guds mun.* (Matt 4:4) Just detta som vi vill sprida vidare behöver vi själva umgås med och betrakta varje dag. Hur ska vi annars förvänta oss att se trons frukter i våra liv? Jesus sa: *Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt.* (Joh 15:5)

Vi inledde andakten med att fråga om det inte är bortkastad tid att fortsätta fiska ifall fångsten inte blir som vi hoppades. Men kom ihåg Herrens ord i Jes 55:11: *Ordet som går ut från min mun. . . ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag sänt det till.* Det är aldrig förgäves. Det är aldrig bortkastat. Därför vill vi igen och igen gå ut på djupet.

På ditt ord, Herre, ska vi lägga ut näten.

Amen.

Bjarte Edvardsen (Aftonbön på Hjälmargården 14 juli 2017)

Guds barn i en orolig värld

På eftermiddagen fredagen 7 april började många av oss se uppdateringar på Facebook från vänner i Stockholm, att de befann sig i säkerhet. En lastbil hade kapats och körts längs Drottninggatan och människor hade mejats ner. Både före och efter detta har vi hört om flera andra dåd i andra länder och vi är medvetna om att det bara är en tidsfråga innan någon försöker något liknande i Sverige igen.

Vi påminns förstås åter om att vi lever i en fallen värld. De enskilda våldshandlingarna som utförs är inte anomalier i en annars god värld. De är tvärtom symptom på att vi människor av naturen är främmande för Gud, att vi är Guds fiender. Det faktum att vi trots detta har så god ordning beror istället på att Gud håller tillbaka mycket av de onda krafterna. Samtidigt som vi påminns om synden i världen, inklusive i oss själva, så leder denna påminnelse också vidare om vi tar den på allvar. Vi behöver därför först ta synden på allvar och sedan gå vidare.

Vi vet att synden går betydligt djupare än till yttre handlingar som kan undvikas om man bara vill. Synden sitter i hjärtat, i viljan, och av naturen vill ingen människa underordna sig Guds lag. Vi behöver bara pröva oss själva inför Guds lag, så ser vi hur den gamla människan finns kvar och vill bryta mot Guds bud att älska och frukta Gud över allt och i allt förtrösta på Honom (och allt som följer på detta). Denna synd finns i alla människors hjärtan, även om vi som kristna nu också har en ny människa som älskar Gud och vill göra Guds vilja. De som inte fötts av Gud lever däremot främmande för Gud. ”Tidigare levde ni i dem (era synder) på den här världens sätt och följde härskaren över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens barn.” (Ef 2:2)

När vi tar detta på allvar så leder det oss alltså vidare: Vi ser hur Gud i stor utsträckning håller tillbaka ondskan. Det är utifrån vetskapen att Gud faktiskt har all makt som vi vänder oss till Honom i bön.

”Först av allt uppmanar jag till bön, åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på alla sätt gudfruktigt och värdigt. Detta är gott och rätt inför Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen.” (1 Tim 2:1-4)

Vi ber för de styrande, att de ska styra på ett vist sätt så att vi kan leva lugnt och i fred. Vår bön är också för våra medmänniskor, att de ska komma till tro.

De människor som utför terrordåd är förstås ansvariga för sina handlingar, men vi vet också att de inte känner sanningen. De muslimska terrordåden utförs utifrån föreställningen att det enda sättet att komma i rätt förhållande till Gud är genom Guds lag. Och vi kan förstå att en människa som ser sitt gudsförhållande utifrån lagen på något plan måste veta att hon inte når fram. Den som har självkännedom vet att det inte ens är nära att kunna nå fram till vad Guds lag kräver när det gäller våra tankar, ord och gärningar. En muslim som inte känner evangeliet har fått lära sig att det finns ett säkert sätt att komma till paradiset: Att dö i strid för islam. Detta är en lögn som kan verka lockande när alternativet är lagens väg.

Dessa terrordåd bör därför också bli en påminnelse om gåvan vi har som fått lära känna Kristus och evangeliet. Utan några egna gärningar har vi frid med Gud och evigt liv. Detta budskap är en dårskap för den opånyttfödda människan, men det är samtidigt en Guds kraft att föda människor till evigt liv. Så kunde den självrättfärdige Paulus omvändas, trots att han tidigare var en förföljare och våldsman som i sin otro inte förstod vad han gjorde (1 Tim 1:13). Det blir en påminnelse för oss att be för de människor som saknar evangelium; både sådana som söker komma i rätt förhållande till Gud genom sina egna gärningar och sådana som tror att allt ligger i människans hand. Vi får be Gud om hjälp att dela med oss av evangelium till dem som inte känner Gud. Och vi får be Gud påminna oss om att Han som har fött oss på nytt och gett oss evigt liv, Han håller allt i sin hand och Han har också våra liv i sin hand. Jesus har ju själv i Joh 10:28 sagt: ”**Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.**”

Anders Nissen

Ordet allena (sola scriptura)

Men ormen var listigare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: ”Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av alla träd i lustgården?” (1 Mos 3:1)

Vilken till synes barnslig, oskyldig och försynt fråga, men så skickligt och listigt riktad mot Guds Ords auktoritet. Syftet med frågan var att göra Guds Ord tvivelaktigt. *Har Gud verkligen sagt?* Nej, nej, nej, så kan det inte vara! Gud kan inte ha sagt något sådant!

Den giftiga pilen var riktad direkt mot Guds Ord. Olyckligtvis var Satan framgångsrik, och det är han fortfarande. Samma fråga ljuder vitt och brett också i vår tid. *Har Gud verkligen sagt?* Satan menade: Nej, nej, nej, Guds Ord kan man inte lita på!

Vi har sett och känt av den olyckliga följden av detta i hela världen. Ovisshet, tvivel och otro har spritt sig över världen. Förvirringens djävulska eld brinner i hela kristenheten. Och Bibeln är världens mest kritiserade bok!

Både enkel och avancerad bibelkritik kommer även från teologiska fakulteter och ödelägger hjärtats tro hos nutida teologer, präster och kyrkoledare. Och detta har förvisso varit den gamle ormens strategi redan från början: att smussla undan Guds Ord och få bort det ur människors hjärtan genom samma gamla frestelse - *Har Gud verkligen sagt?*

Vi skulle alla lika förvirrat gå vilse och förlora hoppet om inte Gud kom till omedelbar hjälp. Herren gav genast medicin, botemedel, motgift mot vår dödliga otro. Redan i samma kapitel kom han med sitt evangelium. Redan efter syndafallet talade han hoppets Ord. *Han ska krossa ditt huvud.*

Spring inte bort, göm dig inte! Lyssna i stället på rösten som är full av nåd! Ta emot Ordet! Gud vill ge dig hopp. Han vill återupprätta dig.

Så har historien fortsatt sedan världens skapelse, och vi har blivit en del av den. I sin nåd söker Gud alltid efter oss, följer oss, kallar oss med sitt dyrbara Ord, sitt evangelium. Genom Ordet har han alltid sträckt sig mot oss. Gud sänder sitt Ord så länge världen står, till de mest avlägsna platser där vi bor. Han vill nå oss alla i jordens alla hörn.

Han har tack och lov kommit till oss. Våra döva öron har blivit helade, våra blinda ögon har öppnats och våra hårda hjärtan har förändrats genom hans mäktiga Ord. Det har skett genom Guds Ords återupprättande kraft när han genom hela Skriften säger: *Jag förlåter dig, jag frikänner dig, du är en ny skapelse i Kristus!*

I kraft av Ordet har vi gjorts till nya skapelser – Guds Ords skapelser. Av otroende av vi gjorts till troende. Av skeptiker har vi gjorts till bekännare så att hela vårt liv nu kretsar kring Guds Ord och så att vi fortsätter att erfara Guds Ords makt att göra under.

När jag tänkt på *sola scriptura* har jag frågat mig hur man så kort som möjligt ska uttrycka vad det betyder. Är det bara en yttre norm eller regel som vi har lärt oss? Eller är det någon slags evig lag som lagts på oss?

Nej, vi bör hellre säga att *sola scriptura* är Guds levande, nåderika, pålitliga Ord som har fångat våra hjärtan och sinnen så att vi har blivit Guds Ords beredvilliga, aktiva och engagerade efterföljare. Vi har verkligen hört det och blivit dragna till det. Och det är en mäktig erfarenhet för varje levande kristen: Ordet har fångat våra sinnen så att vi nu inte kan annat än vara bundna av det. Nu ser vi ingen annan väg än att följa Guds Ord. Våra hjärtan har tagits till fånga av hans Ord, av Kristus och hans Ande. Det är vårt *sola scriptura,* vår frivilliga bundenhet till Skriften.

Och är det inte samma sak vi lärt oss av reformationshistorien, den stora bekännelsehandlingen? När Luther var i allvarlig fara för sitt liv och pressades att ta tillbaka evangeliet om den rena nåden kom han med följande svar:

Om jag inte blir överbevisad av Skriftens Ord eller förnuftiga argument (för jag accepterar inte påvars och kyrkomötens auktoritet eftersom de motsäger varandra) så varken kan eller vill jag ta tillbaka. Mitt samvete är fångat av Guds Ord och det är varken rätt eller ofarligt att handla mot sitt samvete. Gud hjälpe mig. Amen.

Ser du? Luther kände sig helt säker och trygg endast med Skriften. Och det är vi också! Vi är bundna till Skriften. Vi kan helt enkelt inte göra på annat sätt. Bara där är vi säkra och trygga. Bara där är vi vissa om att Gud talar. Och bara där kan vi avfärda djävulens tvivel och frågor. För Gud har verkligen talat. Saken är klar.

Tro det! Amen.

Och Guds frid som övergår allt förstånd ska välsigna och bevara dig i den rätta tron till evigt liv!

Ugis Sildegs (Morgonbön vid CELC-konferensen i Grimma, Tyskland, 30 juni 2017)

Intryck från en givande konferens

I somras hölls den trettonde konferensen i Confessional Evangelical Lutheran Conference. Den hålls vart tredje år och samlar delegater från stora delar av världen. I år hölls konferensen i Grimma i Tyskland mellan 29 juni och 2 juli. Det var över hundra delegater som närvarade under konferensdagarna. På avslutningsgudstjänsten i en mycket speciell kyrkobyggnad var vi många fler; många ditresta tyskar från närliggande orters församlingar gjorde den till en stor upplevelse.

Den lilla staden Grimma ligger mycket vackert längs med ena sidan av floden Mulde. På den andra sidan ligger ett vackert skogsparti. Borgmästaren berättade kort om staden hur den bara under 2000-talet vid ett par tillfällen drabbats hårt av översvämningar. Nu är snart en nybyggd vall färdigställd som ska skydda staden i framtiden.

Vi var ganska många svenskar som hade tagit oss till konferensen. De flesta av oss bodde några kilometer utanför staden i ett pittoreskt hus som hade hört till ett numera förgånget slott. Varje morgon fick vi njuta av det vackra landskapet på vägen till konferensen, som var i en skola i stadskärnan.

På torsdagen, den första konferensdagen, blev det uppenbart för alla hur väl denna konferens var organiserad. Värdar var ELFK, vår systerkyrka i Tyskland. Alla delegater fick namnskyltar och varsin pärm med allt som skulle avhandlas under konferensen. Det var många nya människor att hälsa på, och plötsligt ljöd en trumpetsignal och vi förstod att det var dags att inta platserna i aulan. Det var ett vackert rum med stora mosaikglasfönster på ena sidan.

Alla delegater och deltagare förenades i härlig psalmsång till Guds ära och fick höra en mycket personlig predikan av Jonas Schröter om nåden allena, hur Guds ord verkade i det forna östblocket där han växte upp.

Efter den inledande gudstjänsten följde konferensförhandlingar. Under dessa förhandlingar behandlades upptagandet av tre nya kyrkor i CELC, nämligen SALEM-kyrkan i Hong Kong, Lutherska kyrkan i Etiopien samt östasiatiska lutherska kyrkan som är verksam i Kina. Dessa tre kyrkor höll senare egna presentationer av sina kyrkor. Det var glädjande att höra hur Guds ord sprider sig och tas emot i dessa länder. Den lutherska kyrkan i Etiopien hade en mycket väl utbyggd pastorsutbildning och egna kyrkolokaler till stor del finansierad med egna medel. Kineserna vittnade om församlingar som planteras på flera platser i Kina. Delegaterna från Hong Kong gjorde ett starkt intryck på alla genom sin uppsluppna och generösa framtoning. Någon presentation från de andra kyrkorna blev det inte under konferensen, men en sådan är på gång att tas fram i LBK.

Under en del av förhandlingarna avhandlades boken ”95 teser för 2000-talet”, en mycket läsvärd, uppbygglig och lättillgänglig skrift som tagits fram av CELC för att minnas de femhundra år som gått sedan Martin Luthers 95 teser. Boken är på engelska och har ett språk som de flesta kan ta till sig. Den är en frimodig bekännelse av den kristna läran med betoning på frågor där det råder förvirring idag, exempelvis vad som är kyrkans huvuduppgift; att predika evangeliet – inte lösa alla problem med social orättvisa.

På fredagskvällen presenterade sig olika mediainstitutioner för att visa vilken hjälp det finns att tillgå inom CELC. De visade även prov på sitt arbete genom att med professionell videoutrustning (som nyhetsuppläsarna har) låta en del av konferensdeltagarna läsa in de 95 teserna för 2000-talet.

På lördagen åkte vi en dryg timmes bussresa till Wittenberg. Vi fick alla en liten matsäckspåse och blev indelade i mindre grupper med guider. Wittenberg är en trevlig tysk stad med en lång gågata som sträcker sig längs med hela stadskärnan. Vi blev visade platsen där Luther spikade upp sina teser, kyrkan i vilken han predikade mest, hans hem och universitetet där han verkade. Det var en trevlig utflykt där det fanns tillfälle att lära känna de andra deltagarna på konferensen. På kvällen blev det en gemytlig gemensam middag.

Konferensens avslutningsgudstjänst var i en kyrkobyggnad som numera används för konserter och liknande. På utsidan såg den ut som vilken kyrka som helst, men insidan var helt förfallen. Det var en märklig känsla att sitta därinne. Gudstjänsten innehöll många fina musikaliska inslag. Den predikan vi fick höra handlade om rättfärdiggörelsen genom tron allena som huvudartikeln på vilken kyrkan står eller faller. Efter gudstjänsten blev vi serverade lekamlig föda och for sedan hemåt på alla sätt uppbyggda.

Marcus Bauer

Muslimer och kvinnor – och vi

En uppseendeväckande knivattack i Åbo den 18 augusti riktade sig mot kvinnor. Två kvinnor avled och sex skadades. Dessutom skadades två män som försökte gå emellan och skydda kvinnorna. Gärningsmannen var en ung marockan, som i skrivande stund inte har avslöjat sina motiv.

I Webbtidningen *Det goda samhället* skrev Mohamed Omar följande dag ett blogginlägg med rubriken ”Varför attackerar jihadisterna kvinnor?” Han tror att orsaken är att muslimska fundamentalister ser den obeslöjade och självständiga kvinnan som en symbol för den ”sataniska” västerländska kulturen. Han tar i inlägget fram flera vittnesbörd om hur muslimer reagerar negativt på det könsblandade sociala umgänget och de lättklädda kvinnorna.

En imam uppges ha sagt i en predikan att fäderna i församlingen är ansvariga om deras döttrar inte uppför sig islamiskt. Döttrarnas synder kommer att läggas på fäderna.

En annan imam sa i en föreläsning att flickor måste täcka sig för att inte väcka männens lust. Och männen måste vakta på sina kvinnor. Kvinnorna jämförs med choklad: ”De som är insvepta i papper ska man ta, de som ligger utan förpackning tar flugorna.”

Utan att gå in på de politiska problem som denna inställning medför kan vi fråga oss: hur ska vi som kristna förhålla oss? Vad borde kvinnorna tänka på?

Vi vet att klädmodet ofta främjar erotiska begär. En flicka vill gärna känna sig attraktiv, men vet kanske inte att utmanande klädsel väcker sexuell begärelse hos pojkar. För sådana som kommer från muslimska länder kan det som för oss är helt vardagligt upplevas som inbjudan till sexuella kontakter och lösaktighet.

Det är särskilt i situationer när alkoholen är med och den vanliga känsligheten avtrubbas som farorna är på lur. Det har diskuterats om en kvinna som druckit sig full och också är utmanande klädd kan sägas vara medskyldig till en våldtäkt. Nej, sägs det med eftertryck. Det är alltid mannens fel om han faller för sina lustar och gör ett övergrepp.

Visst är det mannens skyldighet att hålla sig till lagen, för att inte säga Guds bud. Men som kristna har vi ett ansvar att inte utsätta en medmänniska för frestelser.

Paulus skriver (Rom 12:2):

Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom.

I den situation vi har i våra västliga länder i dag kan vi begrunda den undervisning som vi har i 1 Pet 4. Med hänvisning till Kristi lidande uppmanar Petrus oss att beväpna oss med samma sinne – notera ordet *beväpna*. Vi lever i en strid mot ondskans andemakter. Han säger att den som har fått lida till kroppen *inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja*. Och han fortsätter:

Länge nog har ni levt som hedningarna vill – i orgier, begär, fylleri, supkalas, vilda fester och förbjudna avgudakulter. Därför blir de förvånade och hånar er när ni inte längre följer med och kastar er ut i samma ström av utsvävningar.

Blir världens människor förvånade över att vi kristna lever annorlunda? Eller har vi anpassat oss så till tidens seder att vi smälter in i deras orgier?

Om det syns i våra liv att vi följer Jesus blir kanske också muslimer förvånade. Då är det också lättare att vittna för dem om hans kärlek. Då blir följden att *Gud i allt blir ärad genom Jesus Kristus*.

Ola Österbacka

NOTERAT

Två svenska barnmorskor har som bekant nekats anställning inom svensk sjukvård eftersom de av samvetsskäl inte vill medverka till aborter. Efter att ha förlorat både i tingsrätt och arbetsdomstol har deras ärende nu gått vidare till Europadomstolen. En tänkvärd insändare publicerades i Södermanlands Nyheter 2016-11-09:

Nyligen mötte jag en kvinna som strålande berättade att hon var utbildad barnmorska i sitt hemland. Hon önskade att arbeta i Sverige när hon väl lärt sig språket. Jag hade inte hjärta att förklara för henne att det var omöjligt om hon inte samtidigt kunde tänka sig att medverka vid aborter.

Efter barnmorskedomen i tingsrätten har jag förstått:

1. *I vårt landsting får vi inte ha uppfattningen att livet börjar vid befruktningsögonblicket och därför kan ha betänkligheter att medverka vid aborter.*
2. *Att samvete inte är en tillgång utan en belastning.*
3. *Att all påkostad preventivmedelsrådgivning har haft långt ifrån önskad effekt.*
4. *Att ett ofött barn absolut inte har rätt till sin egen kropp.*
5. *Att samvetsömma inte gör sig besvär att välja önskad utbildning.*
6. *Att våra landsting inte kan organisera arbetet som i Norge, dit barnmorskorna flytt för att arbeta.*
7. *Att man trots brist avvisar kunnig personal.*
8. *Att du som diskriminerad måste betala rättegångskostnaderna.*

Uppochnedvända världen/värden

NYHET:

Rättfärdiggörelsen genom tron

– Luthers upptäckt av det villkorslösa evangeliet

Red. Seth Erlandsson

128 sidor

Pris 140 kr

Beställ från:
Biblicums bokförlag
https://forlag.biblicum.se

Välkommen till Markuskyrkan i allhelgonatid!
3 – 5 november 2017

Fredag 3 nov
18.00 Kvällsmat
ca 19.00 Resumé av 20 år i Markuskyrkan
Lars Gunnarsson
Jubileumstårta

Lördag 4 nov
11.00 ”Hur blir jag bevarad i tron på Jesus som min Frälsare?” I
Andreas Drechsler
12.00 Lunch
14.00 ”Hur blir jag bevarad i tron på Jesus som min Frälsare?” II
Andreas Drechsler
15.00 Fika
16.00 ”Låt oss om himlen talas vid...”
Egil Edvardsen
1730 Kvällsmat, lotteri m m
Aftonbön

Ungdomssamling

Söndag 5 nov
10.00 Högmässa. Predikan Andreas Drechsler
Liturg Ingvar Adriansson
11.30 Lunch

Alla varmt välkomna!

Anmäl er på nätet www.bekannelse.se
Anmälan senast 22 oktober
Har ni frågor maila: anmalanlbk@gmail.com
eller ring Anna Karlsson 070-669 38 49
Lunch: 90 kr (6-12 år 45 kr)
Kvällsmat: 50 kr (6-12 år 20 kr)

REFORMATIONS-JUBILEUM

Tid: 3 november 2017
Arrangör: Stiftelsen Biblicum
Plats: Hantverkareg. 8, Ljungby

14.00 **Här står jag ...**
Pastor Andreas Drechsler, Dresden
15.00 Kaffeuppehåll
16.00 **Om en kristen människas frihet**
Pastor Lars Borgström, Uppsala
17.00 **Rättfärdiggörelsen – är Bibeln oklar?**
Dr Seth Erlandsson, Västerås

http://www.biblicum.se

Kan vi tro på Guds kärlek?

Guds kärlek . . . vare med er alla. (2 Kor 13:13)

Hon trodde på Guds kärlek . . . ända tills hennes föräldrar omkom i en bilolycka på julafton. Han trodde på Guds kärlek . . . tills han såg cancern förstöra hans frus unga kropp. De trodde på Guds kärlek . . . tills läraren övertygade dem om att Gud inte finns.

Tror du på Guds kärlek?

Visst. Men ibland är du *inte* så säker. Som till exempel när diskuterandet aldrig tar slut. Eller när livet är fantastiskt och så säger plötsligt chefen: ”Tyvärr måste vi säga upp dig.” Eller när du har bett och bett och ändå inte fått det du ville.

Skapelsen förkunnar vitt och brett om Guds vishet, makt och härlighet. Men hans kärlek? Död och motgångar finns ju överallt!

Korintierna hade förlorat Faderns kärlek ur sikte. De stred mot varandra. De levde sina liv i synd.

När du inte längre kan se Guds kärlek är din egenkärlek allt du har kvar. Du kan bara leva för dig själv. Sedan dör du och får det rättmätiga straffet för att du inte har älskat Gud.

Men kan du älska en Gud som tillåter så mycket smärta här i livet?

Det här livet är inte allt vi känner till. Vi känner till nåden från vår Herre Jesus Kristus. Vi ser Gud Faderns kärlek i hans egen Sons död när han tog fullt ansvar för vår synd och vad den förde med sig. *Gud visar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare* (Rom 5:8). *Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud, utan att han har älskat oss och sänt sin Son till försoning för våra synder* (1 Joh 4:10). Och glöm aldrig: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv* (Joh 3:16).

Vill du veta att Gud älskar dig? Se inte på den här världen. Den är vacker ibland, men synden har smittat alla människor och påverkat allting. Se på Guds Ord. Se på ärren efter spikarna i Guds Sons händer. Fadern som älskade dig nog för att låta sin ende Son bli plågad på korset för dig känner förnyad kärlek till dig i sitt hjärta och verkar i allt för ditt eviga bästa. Tänk vilken välsignelse det är att Fadern älskar dig så mycket!

Fader i himlen, förlåt att jag älskar dig så lite. Låt mig förstå hur mycket du älskar mig i Jesus så att kärleken flödar över i mitt hjärta och liv. Amen.

Ur Meditations